

НАШ СІЧОВИЙ ОСЕРЕДОК В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

*Управа і частина членів Товариства перед традиційною присягою нововибраного проводу
14 січня 1934 р.*

*Officers and some of the rank members of "Ch. Sitch" prior to the traditional swearing-in of the officers
on January 14, 1934.*

Пливуть роки і разом з ними ми часто забуваємо славні сторінки нашого Січового Осередку, який був активний у місті Ньюарку понад 90 років..

На протязі перших років після прибуття до Америки і поселившись в цьому місті, наші предки важко працювали, щоб якось влаштуватися, шойно після декількох років бувший Січовий стрілець Іван Гриник знайшов однодумців і zorganizував на початку скромний гурт, який прийняв назву Січове Товариство. В чергових роках це нове Січове Т-во постійно зростало в членстві і наблизилося до 3-х сотень.

Настала потреба на постійне приміщення і тоді Січовики винаймали скромну домівку на долині міста Ньюарку поблизу Української Католицької церкви. Членство постійно зростало. Врешті почалася організаційна праця згідно із вказівками Головної Команди Січей в Америці, яка знаходилася в м.Чикаго. Сходини Управи зачиналися піснею "Гей там на горі Січ іде, кінчалися обов'язково піснею "Не пора". Дальше наш Січовий Осередок розвинув значну активність організував для дітей Пласт, проводив військову муштру. У 1930 році по рефераті д-ра Лонгіна Цегельського та члена військової організації Ничая, до Січового осередку вписалося 100 нових членів.

Бейсболова дружина «Ч. Січі» в сезоні 1931 р.

The Sitch baseball team in 1931 season.

Після вінчання, голова Т-ва Д. Чорнюк з дружиною та друзями і дружками. 1934 р.

The wedding party of the "Chornomorska Sitch" president D. Chorniuk. 1934.

Перший дім Т-ва, що його закуплено при 18 Авені в Ньюарку в 1938 р. Він служив для Товариства і української громади до 1965 р., коли після розрухів в місті, його треба було продати.

The first "Ch. Sitch" home at 18th Ave. in Newark, NJ, purchased in 1939. It served the Club and the Ukrainain community until 1965.

Історичні для Т-ва Річні Загальні Збори, що відбулися 21 вересня 1956 р. Тоді саме до Проводу Т-ва увійшло значне число осіб з новоприбулої 3-ої хвилі імміграції.

The historical Annual Meeting of September 21, 1956, at which a significant number of new immigrants joined "Ch. Sitch" and the ranks of its management.

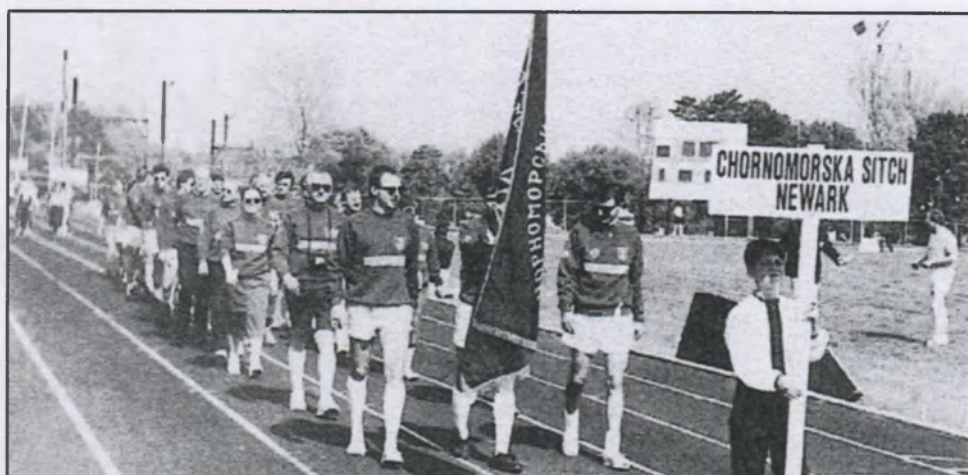
1-ша дружина копаного м'яча здобула звання чемпіона і золоту медаль Української Спортової Олімпіади у 1988 р. у Філядельфії.

The "Sitch" soccer team that won the championship and the gold medal at the Ukrainian Olympiad in Philadelphia in 1988.

Юнацькі дружини «Чорноморської Січі», що разом здобули 69 медалів у плаванні і легкій атлетиці.

Whippany "Chornomorska Sitch" swimmers and track players.

*Частина спортової делегації «Ч. Січі» на Українській Спортивній Олімпіаді 1988 р. у Філадельфії.
Part of the "Sitch" contingent at the Ukrainian Olympiad in Philadelphia in 1988.*

Дві відбиванкові дружини юначок у 1973 р. під опікою заступника голови і пресового референта Т-ва Омеляна Твардовського.

"Sitch" two junior volleyball teams before competing in a tournament on May 19, 1973 at Columbia High School, Maplewood, NJ.

*Зустріч з олімпійською чемпіонкою гімнастики – Л. Подкопаєвою (друга справа) після Олімпіади в Атланті 1996 р.
A meeting with the Olympic gymnastics champion L. Podkopaeva (second from right), after the 1996 Atlanta Olympiad.*

Men's volleyball team of "Ch. Sitch", champions in 5 tournament of the Volleyball Association of America in the "Garden Empire" region as well as the 1996 USCAK champions.

Д-р Орест Попович, ланковий шахів УСЦАК і «Чорноморської Січі», який провадив шаховим турніром Української Діаспори Олімпіади-2000.

Dr. Orest Popovych, the chess director of USCAK and of "Chornomorska Sitch", ran the chess tournament at the Ukrainian Diaspora Olympiad-2000.

У 1932 році члени Січі з нагоди першого ювілею придбали нові однострої, в яких часто виступали на національних св'ятах, а перед Великодними св'ятами коло Божого Гробу. У 1930 році Січовий осередок запланував придбати власний дім. Для придбання власного дому видано Шери, які по 10 дол. зобов'язували усіх членів. Радісний день, коли закуплено більшу будівлю настав 17 вересня 1939 року при 506-508 18 Евеню в Ньюарку. Акт посв'ячення дому доконав о. М. Данилович при участі мішаного хору місцевої Української кат. церкви і здвигу української Громади Ньюарку і Околиці. У 1932 році був змінений чартер і осередок прийняв офіційну назву "Чорноморська Січ". Прапор Осередку був посв'ячений у 1932 році при участі генерала Сікевича. Після придбання дому і його перебудов розвинулася велика діяльність нашого Січового осередку, його відвідували визначні особистості Ген. М. Капустянський, ред. Д. Мишуга, ред. С. Шумейко, з політичною доповіддю Рис Дейвіс, посол англійського парламенту, та інші. При осередку був організований Українсько-Американський Політичний Клуб, який репрезентував Товариство і Українську Громаду перед Американськими Урядовими чинниками. Наш Січовий Осередок піддержував фінансово: Рідну Школу, Українських інвалідів, УВО, і інші Установи в Західній Україні головню у Львові під окупацією Польщі. Наш Січовий осередок жертвував тисячу доларів на будову Української парафіяльної школи. Діяльні були спортові ланки: бейсболова дружина яка успішно виступала в пів-професійній лізі, в якій в одному із сезонів здобула звання чемпіона. Були активні ланки кошиківки, атлетичної боротьби, круглів. Активність осередку припинилася в часі Другої світової війни. Тоді Америка приступила до тієї війни і перевела мобілізацію згідно з якою усі 300 Січовиків, які роками проводили військову муштру, були покликані до Американської Армії. Близько перед тією війною советські дипломатичні брехуни зробили оманливий донос до Стейтвого Департаменту про те, що існуючі 60 Січові осередки це "гітлерівсько-нацистівські" організації. Наївні американські політики не провіривши, заборонили існування усіх 60 Січових осередків в Америці. В Ньюарку знайшлися діячі, які зуміли зареєструватися в Трентоні Січовий осередок як спортовий. Таким чином наш осередок залишився активним в спорті, військова муштра відпала. Після тієї війни, в якій загинуло десятки Січовиків на фронтах Європи і Азії, ті, що повернулися здорові відновили активність. Швидко після цього до Америки почали прибувати українські переселенці, між якими теж були спортовці, що виступали в Українських спортових дружинах в Німеччині і Австрії. Саме таких потребував наш Січовий Осередок. Починаючи від 1956 року тут були зорганізовані нові спортові ланки: копаного м'яча, відбиванки, настільного тенісу, плавання, бриджа, шахів, пізніше гокею. В копаному м'ячі рівночасно організовано юнацькі і новацьку дружини, завдяки чому виховано за два роки повний склад першої дружини. Ряд наших вихованців добилися значих успіхів: Василь Каздоба, Володимир Каздоба, Стефан Касіяненко, Леонід Луценко, Мирон Гура, Мирон Бакун, Мирон Воробець, Андрій Панас, Андрій Кудрик, Марко Гординський, Микола Куцина. Окремі з них були визнані "Ол Американ". Перша дружина швидко авансувала до першої дивізії сильної ліги Нью Джерзі, де здобула декілька чемпіонатів. У 60-х роках перша дружина виступала в професійній лізі в якій здобула середні і вищі місця, як теж Чашу Люїса. Крім згаданих футболістів були теж такі футбольні зірки як: Володимир Чижович, Михайло Фарміга, Іван Паливода, Зенон Снилик, брати Вільчаки і ряд інших. Січова дружина відбула теж ряд товариських міжнародних змагань: "Легія" Варшава, Польща, "Дірмесгайм" Карлсруге, Німеччина, Рух Хожуф, Польща, 1906 Мюнхен, Німеччина, "Скельмерсдейл" Англія, "Гус" Занелягер, Німеччина, "Армінія", Білефельд, Німеччина. В цій серії Січовики, одну зустріч виграли, три закінчили в нічию і три програли.

Відбиванкові дружини Січового осередку, жіноча і чоловіча на протязі багатьох років успішно виступали в першенствах відбиванкової Асоціації і першенствах УСЦАК. На протязі років провідними змагунками відзначилися: Люся Тицька, Люба Лапичак, О. Паславська, О. Ярош, Зірка Стебельська, О. Бук, П. Котляр, І.Дармохвал, Зеся Завадівська, Аня Томко. В чоловічій відбиванці: Нестор Олесницький, Зенон Стахів, О.Попович, В. Вацлавський, Л. Кормелюк, В.

Сімка дружини «Чорноморської Січі», яка здобула вдруге за порядком перше місце у меморіальному січовому турнірі ім. С. Гованського в Йонкерсі, НЙ.

Плавацька дружина «Чорноморської Січі», яка здобула дружинову золоту медаль на Українській Діаспорній Олімпіаді 1988 р. у Філадельфії. Перший зліва – голова Січового Осередку – Омелян Твардовський, поруч ланкова плавання Т-ва і УСЦАК – Марійка Бокало; перша справа – Марина Ноженко.

Плавацька дружина «Чорноморської Січі» перед стартами. Перша зліва: тренерка Марина Ноженко.

Chornomrska Sitch swim team with trainer Marina Nozhenko (first from left).

Домарацький, М. Паславський, Н. Паславський, П. Гунчак, Ю. Темницький, А. Голинський, М. Завадівський, Б. Томко, М. Дулин і ряд інших.

ТЕНІСОВА ЛАНКА: д-р В. Гук, З. Снилик, Б. Кучминський, д-р З. Матківський, Надя Матківська, Зеня Матківська, Данило Матківський, Е. Матківський, С. Сосяк, д-р Зенон Матківський і Зеня Матківська в компетенціях батька і доні здобули звання чемпіонів Америки. Плавацька Ланка: Плавацька дружина Січового Осередку досі взяла участь в усіх дружинових першенствах УСЦАК в яких здобула 29 дружинових чемпіонатів. Визначними плаваками були: Маркіян Паславський (він загинув в бою з москалями в окруженні Іловайську в Україні), Орест Лебедь, Андрій Слиж, Надя Слиж, Григорій Маїк, Павло Козак.

Наш Січовий Осередок являється, до певної міри, в організованому Українському Спорті – унікальним. Доказом цього є літня Спортова Школа – 47 років, видання Спортового журналу «НАШ СПОРТ» понад 50 років і понад 40 років тісної співпраці з Українською Спортивною Централєю Америки і Канади (УСЦАК) в управі якої від 1978 року працювали провідні діячі, що з рамени Централі організували моральну і матеріальну підтримку Українській Федерації Спорту після розпаду СРСР. Це були: Мирон Стебельський – тодішній голова УСЦАК, Омелян Твардовський – пресовий референт, який перевів пресову кампанію збірки фінансів, що було зібрано понад чотириста тисяч доларів для відродження спорту України. Голова УСЦАК теж організував поїздку збірних дружин в Західню Україну. Пресовий референт підготував 5 книжкових видань УСЦАК, які являються покищо єдиними в історії тієї спортової організації.

Омелян Твардовський

Публікації, які на протязі років видало УСВТ «Чорноморська Січ».

Члени Управи, симпатки і члени дружини копаного м'яча після змагань з Вашингтонським клубом відвідали пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. 1967. The Chornomorska Sitch soccer team and members of the Executive Board following a scrimmage with a soccer club from Washington, the team visited the monument to Taras Shevchenko in Washington. 1967.

Чоловічі відбиванкова дружина «Ч. Січі» на першештвах Американської Атлетичної Юнії в Клівленді у 1971 р.

The "Sitch" men's volleyball team at the National AAU championship in Cleveland. May 1971.

Чолова «шістка» тенісової ланки «Ч. Січі», що здобула трофеї в першештвах УСЦАК в 1979 р. Зліва: Е. Матківський (першун групи 12-річних), д-р Іван Флис – предсідник УНС, О. Матківська (першунка групи 16-річних дівчат), Л. Матківська (чемпіонка юначок 18-річних), З. Матківська

(чемпіонка жіночої групи), Н. Матківська (віце-чемпіонка в старшій групі жінок), д-р З. Матківський (чемпіон в групі сеньйорів 35 років і вище).

The top six tennis players of "Ch. Sitch", who won trophies in the 1979 USCAK championship.